استقامت
هفته نامه

صاحب امتیاز و مدیر مسوول: سید نظام‌الدین نعمت‌ا... زاده
جانشین مدیرمسوول: مهدی محبی کرمانی
سردبیر: محمد لطیف‌کار

دبیر تحریریه: اسما پورزنگی‌آبادی
همکار گروه جامعه: پروین میرزاحسینی
همکار گروه فرهنگ: مینا قاسمی

صفحه آرایی: معین فروزنده
همکار بازرگانی: زهرا محمدی
نشانی: کرمان - شهرک باهنر، خیابان بحرالعلوم، کوچه ۱۴،

مجتمع مس، بلوک ۶، طبقه اول شرقی،
کدپستی: ۷۶۱۸۷۶۵۵۲۱
تلفکس: ۳۲۴۵۹۵۴۹

لیتوگرافی و چاپ: کارمانیا
تماس با سردبیر: mlatifk@gmail.com
www.esteghamatnews.ir

طی آئین ویژه‌ای همزمان با ایام دهه‌ی فجر؛

فرهنگسرای مس در رفسنجان آغاز به‌کار کرد

گروه فرهنگ‌وهنر – شامگاه دوشنبه بیست‌ویکم بهمن همزمان با ایام دهه‌ی فجر انقلاب اسلامی، فرهنگسرای مس طی آیین ویژه‌ای در رفسنجان افتتاح شد تا از این پس شاهد گسترش کمی و کیفی فعالیت‌های فرهنگی و هنری در این شهرستان باشیم.

روح مرحوم حاج سیدمهدی نعمت‌الله زاده ماهانی پیشکسوت مطبوعات استان شاد باد که موقع رفتن خود به فرزندانش سفارش کرد یاد او را با ایجاد یک نهاد فرهنگی زنده نگه دارند. پیرمرد با عشق شعر و عرفان و رسانه نفس کشید، و در اندیشه‌ی حیات جاویدان بود.

این خانه‌ی مسکونی که بنا به توصیه‌ی آن مرحوم به عنوان خانه فرهنگ حاج سیدمهدی نعمت‌الله‌زاده ماهانی شناخته می‌شود، در گام اول با پشتیبانی مجتمع مس سرچشمه به منظور راه‌اندازی فرهنگسرای مس، شعبه رفسنجان، مرمت و برنامه‌ریزی شده است، تا با اولویت به کارکنان، بازنشستگان و فرزندان صنعت مس در رفسنجان، آموزش‌های هنری و فرهنگی مورد علاقه‌شان را ارائه دهد.

در مراسم افتتاح این فرهنگسرا شاهد استقبال پرشور خانواده‌ی بزرگ مرحوم حاج سیدمهدی نعمت‌الله‌زاده، فرماندار شهرستان رفسنجان، مسئولان روابط عمومی مجتمع مس سرچشمه و جمعی از مسئولان فرهنگی و اهالی فرهنگ و هنر بودیم.

امروز از بهترین روزهای کاری من است

در ابتدای این مراسم، محمدرضا رجب‌پور مدیر روابط عمومی و خدمات اجتماعی مجتمع مس سرچشمه گفت:«فرهنگسرای مس شهر سرچشمه چند سال است در این شهر به منظور خدمات‌رسانی به کارکنان، فرزندان و شهروندان مس مشغول فعالیت است.

وی افزود: از آن‌جا که بسیاری از همشهریان ما در رفسنجان متقاضی تاسیس فرهنگسرا بودند تصمیم گرفته شد شعبه‌ی فرهنگسرای مذکور در شهر رفسنجان تاسیس شود. براین اساس با کمک آقای میرافضلی و خانواده‌ی نعمت‌الله‌زاده تفاهم‌نامه‌ای به مدت پنج سال امضا شد که اکنون یک سال از آن گذشته است».

رجب‌پور گفت: خوشبختانه با همتی که همکارانم در واحد نظارت داشتند امروز شاهد افتتاح این مجموعه در رفسنجان هستیم. از این نظر شاید امروز یکی از بهترین روزهای کاری من در مجتمع مس سرچشمه باشد، چون این کار فرهنگی خیلی خوب، اکنون در شهرستان رفسنجان اتفاق می‌افتد و داریم محلی را به عنوان فرهنگسرای مس افتتاح می‌کنیم که سال‌ها محل زندگی یکی از پیشکسوتان فرهنگ و هنر استان بوده است.

مدیر روابط عمومی و خدمات اجتماعی مجتمع مس سرچشمه گفت: انشاالله فرهنگسرایی را به وسعت فرهنگ مردم رفسنجان در این شهرستان داشته باشیم. این قول را هم از جانب مس می‌دهیم که هر کمکی که بتوانیم در این زمینه انجام دهیم دریغ نمی‌کنیم و می‌طلبد که همه‌ی ارگان‌ها هم ورود کرده و کمک کنند. ما هم به عنوان همشهری شما در مس قول می‌دهیم که در هر زمینه‌ای که باشد حتما کمک کنیم».

امیدواریم قدمی در جهت بهبود فرهنگ برداریم

پس از آن، سیدضیاء نعمت‌الله‌زاده فرزند مرحوم حاج سیدمهدی به نمایندگی از سوی خانواده به ایراد سخنرانی پرداخت و گفت:«پدر ما واقعا نیت پاکی داشت. یعنی وقتی چیزی را می‌خواست، از خدا طلب می‌کرد و خدا به او می‌داد.

نعمت‌الله‌زاده افزود: همیشه آرزو داشت که این خانه، که تنها ثروتی بود که برای خودش باقی گذاشته بود به عنوان یک فرهنگسرا، یا کتابخانه و یا یک فعالیت خیریه مورد استفاده قرار گیرد.

وی با اشاره به این‌که ایشان پیشکسوت مطبوعات استان بود افزود: آن مرحوم از اوایل دهه‌ی سی فعالیت روزنامه‌نگاری خود را شروع و مبادرت به انتشار روزنامه‌ی نور عرفان کرد که در کرمان پخش می‌شد، و در ادامه پس از یک دوره‌ی توقف، این نشریه هم‌اکنون با عنوان استقامت همچنان منتشر می‌شود».

نعمت‌الله‌زاده با بیان این‌که این خانه مسکونی حالا با همکاری مس به فرهنگسرا تبدیل شده است افزود:«ما هم حقیقتا غیر از این‌که پیشنهادی دادیم کار زیادی نکردیم. البته خواهر بزرگ ما علویه‌السادات و آقای محبی که جایشان در این مراسم خالی است خیلی در این کار همت کردند. و بدون این‌که سایر اعضای خانواده اعتراضی داشته باشند این خانه واگذار شد و اکنون به همت مجموعه‌ی مس به صورت ابرومندی تعمیر شده که امیدواریم فعالیت‌های آن بتواند قدمی در جهت بهبود فرهنگ شهرمان باشد. و ان‌شاءالله از این بابت روح پدر و مادرمان شاد باشد و هردو آمرزیده شوند».

روح بلند نعمت‌الله‌زاده این‌جا حاضر است

در ادامه‌ی مراسم، مجید فصیحی هرندی فرماندار شهرستان رفسنجان، طی سخنانی گفت: «تشکر می‌کنیم از روح بلند آقای نعمت‌الله‌زاده که روحشان اینجا حاضر است.

وی افزود: وقتی کسی برای انجام کاری اراده داشته باشد، در عدم حضورش هم حتما برای حرکت افراد به آن سمت و سو یک حضور روحانی دارد. و ما دقیقا به این مساله اعتقاد داریم. همچنان که به زنده بودن شهیدان‌مان اعتقاد داریم، به زنده بودن ارواح مومنین هم اعتقاد داریم.

فرماندار شهرستان رفسنجان با اشاره به فعالیت‌های مرحوم نعمت‌الله زاده تصریح کرد: ایشان در طول حیاتشان سال‌های سال به مردم خدمت کردند، و در سال‌هایی که این مناطق با دشواری‌های فراوان بودند در مسیر روستاها برای بهداشت و مبارزه با بیماری‌ها کار و تلاش می‌کردند و زحمت‌های زیادی کشیدند».

وی افزود:«ایشان برای تامین نیازهای فرزندانش چه به صورت مادی و چه معنوی تلاش کرده است. فرزندانی نیکوکار واهل تلاش تحویل جامعه داده و گفته است سهمی از اموالش را هم برای خودم، روح خودم، عزت و اعتبار خانواده‌ی خودم می‌گذارم.

فصیحی هرندی تصریح کرد: این افراد بسیار قابل احترام هستند و باید هروقت از این نوع افراد هرکجا دیدیم دستشان را ببوسیم و هر امکانی که می‌توانیم فراهم کنیم تا نیت‌های پاک و خیرشان در جامعه ساری و جاری شود.

وی گفت: بسیاری هستند که از این مواهب استفاده می‌کنند اما بهره‌شان برای بندگان خدا کم است و کسانی هم هستند که تمام بهره‌شان را برای بندگان خدا می‌گذارند که این افراد جانشینان خدا بر روی زمین هستند و واقعا خدایی هستند.

فرماندار شهرستان رفسنجان با اشاره به اهمیت این اقدام فرهنگی تاکید کرد: اگر می‌خواهی از زندگی لذت ببری و به آرامش برسی، باید خدایی شوی و جانشینی خدا را در زندگی به منصه‌ی ظهور برسانی. کاری که ایشان انجام دادند از این نوع بود».

وی ادامه داد: «در شهرستان رفسنجان حدود ۷۰، ۸۰ هزار مهاجر افغانی زندگی می‌کنند. در هیچ کجا چنین شهری وجود ندارد که مردم آن این‌گونه سخاوتمندانه پذیرای افرادی باشند که حتی ممکن است وضعیت شغلی آن‌ها را نیز تحت تاثیر قرار دهند و خیلی مسائل دیگر که جایش نیست این‌جا عنوان کنم.

فصیحی‌هرندی گفت: همه‌ی این‌ها نشان از روح‌های بلندی که نمونه‌اش تمثال مقابل ما است؛ و ما در مقابل این بزرگوار و خانواده و بستگان‌شان سر تعظیم فرود می‌آوریم. امیدواریم این منبع برکت که در این خانواده است به نسل‌های بعد نیز منتقل شود. نسل جوان ما محتاج شنیدن سرگذشت این بزرگواران است. امروز امکانات زیادی در اختیارمان است؛ اما نیاز داریم امکانات ویژه‌تری برای حرکت جوانان در زمینه‌های متفاوت فراهم باشد.

نظرگاه

اهتمام هاشمی‌نژاد در انتشار نسخهٔ نفیس روضهٔ‌الانوار

محمد لطیف‌کار ـ چند روز پیش فرصتی دست داد تا به اتفاق هنرمند ارجمند آقای مهران رضاپور برای یک گپ و گفت دوستانه سری به آقای علیرضا هاشمی‌نژاد هنرمند گرانمایه و پژوهشگر فعال در حوزه‌ی هنر و فرهنگ بزنم. در این دیدار، از هر دری درباره‌ی مسائل فرهنگ و هنر صحبت به میان آمد تا سخن به روضه‌الانوار خواجوی کرمانی رسید، و هاشمی‌نژاد خبر انتشار نسخه‌ی نفیس این کتاب را داد. پس از آن، او نسخه‌ای از کتاب را که در کتابخانه‌اش داشت آورد تا ببینیم؛ و ما همان‌جا آن را پیش خودمان رونمایی کردیم و از دیدن زیبایی‌های آن لذت بردیم!

بی‌تعارف بگویم انتشار روضه‌الانوار به خط علی الکاتب (میرعلی هروی، اواخر دوره‌ی تیموری) با این کیفیت، برای کرمان نوعی ارزش‌آفرینی است، که خیلی کم اتفاق می‌افتد. این را هم خوب می‌دانم که اگر همت و پیگیری آقای هاشمی‌نژاد نبود، قطعا این اتفاق در حوزه‌ی نشر رخ نمی‌داد.

هاشمی‌نژاد در مقدمه‌ی نسخه‌شناسی کتاب به شرح زندگانی میرعلی هروی، کاتب نسخه، پرداخته و توضیحاتی کامل و مفصّل در باب خط نسخه، تزیینات نسخه، نگاره‌ها، جدول‌کشی، جلد نسخه و منابع مورد استفاده، آورده است.

او در بخش توضیح نگاره‌های کتاب آورده است: «نسخه پنج نگاره دارد... و می‌افزاید:

این نگاره‌ها رقم ندارند، اما بر اساس شواهد و سبک کار، احتمالاً توسط شیخ‌زاده، از شاگردان بهزاد، کشیده شده‌اند.

این کتاب که در نوع خود از گرانقدرترین نسخه‌های هنری است اخیرا از سوی موسسه متن، وابسته به فرهنگستان هنر با همکاری همکاری دانشگاه شهید باهنر کرمان و مجتمع مس سرچشمه منتشر شده است. و همان‌طور که ملاحظه می‌کنید علاوه بر اهتمام هاشمی‌نژاد، در تولید و نشر این کتاب، دو نهاد فرهنگی و صنعتی استان هم همکاری داشته‌اند. بنابراین انتظار می‌رود این کتاب که حدود دوماه پیش خبر انتشار آن در خبرگزاری ایرنا آمده است، در کرمان به نحو شایسته‌تری از سوی متولیان ذیربط مورد توجه قرار گیرد و طی آیین ویژه‌ای شاهد رونمایی آن باشیم.

خبر

بلقیس سلیمانی:

نوشتن از زنان و مصایب آنان را یک ضرورت می‌بینم

گروه فرهنگ‌وهنر – بلقیس سلیمانی نویسنده‌ی فعال سال‌های اخیر، اهل رابر کرمان است. او درباره نخستین گام‌های نویسندگی‌اش می‌گوید: «اولین‌بار در دوران دبیرستان بود که پس از خواندن یکی از رمان‌های معروف، احساس کردم که من هم می‌توانم داستان اقوام و طایفه خودم را بنویسم. دست به قلم شدم و قصه نوشتم، البته قبل از نوشتن داستان‌هایم چند اثر را که همه مضامینی تحقیقی و پژوهشی داشتند به چاپ رسانده بودم».

سلیمانی در رشته‌ی فلسفه تا مقطع کارشناسی ارشد تحصیل کرده و مدیر گروه مطالعات فرهنگی و فرهنگ عامه شبکه رادیویی فرهنگ بوده است. بیش از ۱۰۰ مقاله در مطبوعات نوشته و برخی از کتاب‌هایش به زبان‌های انگلیسی، ایتالیایی و عربی ترجمه شده‌اند. کتاب‌های او همیشه با استقبال مخاطب و واکنش‌های مختلف منتقدان مواجه بوده است؛ می‌گوید: «آثاری که از من می‌خوانید تجربه‌های زیستی من و نسل من هستند و این مسائل را می‌نویسم که از آن‌ها رهایی پیدا کنم، ولی درعین حال این مسائل در وجودم به زیست‌شان ادامه می‌دهند و اگر این زیست نبود طبعا آن‌ها را نمی‌نوشتم. تا جایی هم که از آثارم بازخورد گرفته‌ام، نشان می‌دهد که چون از دل برمی‌آیند، این مضامین و موضوعات لاجرم بر دل هم می‌نشینند».

به گزارش استقامت، این نویسنده در گفت‌وگوی تازه‌ی خود با نیلوفر ذوالفقاری، خبرنگار روزنامه‌ی همشهری، نوشتن از زنان را ضرورتِ امروز دانسته و می‌گوید:«به‌طور طبیعی من از کسانی می‌نویسم که بیشتر آن‌ها را می‌شناسم؛ یعنی زنان. از قضا نوشتن از زنان و مصایب آنان را در این لحظه تاریخی یک ضرورت می‌بینم. چون معتقدم زنان به عنوان یک انسان در این جهان به واسطه زن بودنشان، از مردان این جهان رنج و ستم بیشتری می‌کشند. مناسبات تولید شده و تثبیت‌شده در این بخش از جهان به‌شدت به ضرر زن‌هاست و من دوست دارم این مناسبات را به چالش بکشم».

او در این‌باره می‌افزاید:« معتقدم واقعیتی که من از بخشی از زیست‌جهان زنان ایرانی ارائه می‌کنم، ساخته و پرداخته من بلقیس سلیمانی است که ممکن است برخی از خوانندگانم خودشان را در آن پیدا کنند و برخی نه. زنان نویسنده ما هر کدام بخشی از زنان نویسنده را می‌شناسند و واقعیت خودشان را براساس درک و دریافتشان از قشر خاصی سر و سامان می‌دهند».

در همین راستا، نویسنده‌ی «آن مادران این دختران» درباره‌ی دغدغه‌ی مطرح‌شده در این رمان اظهار می‌کند:« شکاف و تفاوت نسل‌ها از ابتدای حضور انسان خردمند بر این کره خاکی وجود داشته و همچنان وجود دارد. منتها به واسطه‌ی شتاب سرگیجه‌آور تغییرات و تحولات اجتماعی، علمی و فرهنگی، حالا خیلی عمیق خودش را نشان می‌دهد؛ به‌خصوص در این بخش از جهان که ما هنوز تکلیف خودمان را با تجدد و سنت پشت سرمان، روشن نکرده‌ایم. نسل جوان چهارنعل به طرف مدرنیته می‌تازد و نسل پیشین دل از سنت نمی‌کند. نه اینکه کاملا سنتی باشد، اما هنوز نگاهش به پشت سرش است».

سلیمانی ادامه می‌دهد:«این تفاوت‌ها را ابزارهای مدرن ارتباطی خیلی عمیق کرده است. برای همین من به‌عنوان یک مادر و یک شهروند نگران این وضعیت هستم؛ به‌خصوص که به علل و دلایلی ما نسلی بودیم که به فراخوان بازگشت به خویشتن کم و بیش جواب آری دادیم و فرزندانمان هم به دلایل و علل دیگری، از این خویشتن مذهبی، فرهنگی و ملی بریده‌اند. رمان آن مادران و این دختران حاصل این نگرانی و دغدغه بود».

نویسنده‌ی کتاب سگ‌سالی در پاسخ به این سوال که «اگر نویسنده نمی‌شدید سراغ چه کاری می‌رفتید؟»، گفت:« زندگی می‌کردم، مادری می‌کردم. یک حرفه یاد می‌گرفتم که از طریق آن گذران کنم. آیا این سوال را از خیاط هم می‌پرسید؟ احتمالا نه. چون ما فکر می‌کنیم نویسندگی حرفه نیست و یک موقعیت ویژه است. من اگر نویسنده نمی‌شدم، معلم می‌شدم که مدت‌ها هم بودم. روزنامه‌نگار می‌شدم، قالی‌باف می‌شدم. این کاری است که فعلا من مثلا از قالی‌بافی بهتر بلدم، همین».

به گزارش استقامت، تازه‌ترین اثر این نویسنده‌ی پرکار، رمان «تخم شر» است که قرار است توسط نشر ققنوس روانه‌ی بازار شود.

مدیر کل مجامع و فعالیت‌های فرهنگی وزارت ارشاد خبر داد

کتاب «خمره» در ایتالیا منتشر شد

گروه فرهنگ‌وهنر ـ کتاب «خمره» نوشته‌ی هوشنگ مرادی‌کرمانی در ایتالیا ترجمه و منتشر شد.

به گزارش ایبنا، مدیرکل مجامع و فعالیت‌های فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از تصویب ۷۵۰۰ یورو برای ترجمه و انتشار ۷ عنوان کتاب فارسی به زبان‌های چینی و ایتالیایی خبر داد.

علی فریدونی، درباره‌ی آخرین فعالیت‌های دبیرخانه طرح گرنت بیان کرد: «کتاب «خمره» نوشته هوشنگ مرادی‌کرمانی از سوی انتشارات Edizioni Ca' Foscari ایتالیا ترجمه و منتشر شده است. دبیرخانه گرنت برای این کتاب مبلغ ۱۵۰۰ یورو حمایت مادی را مصوب کرده است».

وی افزود: «سه کتاب از آناهیتا تیموریان، شامل «من می‌ترسم»، «سارای مهربان» و «ماه و روباه» منتشر شده از سوی انتشارات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان نیز از سوی انتشارات Cnpiec چین ترجمه و منتشر شده است». فریدونی ادامه داد: «انتشارات Cnpiec همچنین سه کتاب انتشارات فاطمی شامل «جناب قورباغه» نوشته مصطفی خرامان «کلاغ سیاه به سفر می‌رود» اثر بابک صابری و «چی بپوشم» از پیام فاطمی را ترجمه و منتشر کرده است. مبلغ حمایت گرنت از این ناشر چینی برای هر عنوان کتاب ۱۰۰۰ یورو است». وی افزود: «مجموع رقم حمایتی از این کتاب‌ها، ۷۵۰۰ یورو بوده است».

در مراسم ویژه‌ی افتتاح بخش انکولوژی کودکان مطرح شد

کسانی می‌مانند که خیری بر جای می‌گذارند

گروه جامعه - در آستانه‌ی اولین سال آغاز به کار رسمی موسسه‌ی خیریه «کمک»، طی مراسم ویژه‌ای با حضور کنشگران و خیرین حوزه‌ی سلامت استان کرمان، بخش انکولوژی کودکان این موسسه، در بیمارستان ارجمند کرمان افتتاح شد.

این بخش پس از طی مراحل کسب پروانه و جواز بهره‌برداری از ۱۵ فروردین نسبت به پذیرش بیمار اقدام خواهد کرد. بخش انکولوژی کودکان دارای ۱۰ تخت بستری و سه تخت سرپایی است.

ضعف استان کرمان در زیرساخت‌های درمانی

به گزارش خبرنگار استقامت، رئیس دانشگاه علوم پزشکی کرمان در آیین افتتاح بخش انکولوژی کودکان موسسه کمک، در بیمارستان ارجمند کرمان بیان کرد: «رویکرد دانشگاه و حوزه‌ی دولتی و متولی سلامت در بخش درمان، رویکردی است که نیاز به مشارکت مردمی و بخش خصوصی را همواره اعلام کرده و ما با این رویکرد از ابتدای مسئولیت خواستیم که کمکی به توسعه و رشد مراکز درمانی داخل استان بشود».

دکتر حمیدرضا رشیدی‌نژاد با بیان این‌که استان کرمان نسبت به بعضی از استان‌های همجوار ضعف زیرساختی دارد، افزود: «اعداد و ارقامی که توسط دانشگاه احصا شده نشان می‌دهد بخش دولتی نمی‌تواند به تنهایی جوابگوی نیاز و خدمات درمانی مردم باشد و بخش‌های غیردولتی در قالب بخش خصوصی و خیریه‌ها نقش عظیمی را می‌توانند در این حوزه داشته باشند».

وی ادامه داد: «بخش خصوصی هم که پا به عرصه‌ی درمان می‌گذارد با نگاه خیریه‌ای این کار را انجام می‌دهد و دلیلش این است که سرمایه‌گذاری در بخش درمان حتی سرمایه‌گذاری‌های هنگفت اگر صرفا به قصد اقتصادی باشد پا نمی‌گیرد و به تنهایی هم اقتصادی نیست بنابراین باید یک نگاه خیریه‌ای پشتوانه‌ی این تفکر باشد که بتوانیم جایی را بهره‌برداری کنیم».

بهبودی کامل ۷۰ درصد کودکان سرطانی

رئیس هیات مدیره خیریه «کمک» نیز در این مراسم با اشاره به راه‌اندازی بخش انکولوژی کودکان در سال ۷۷ در کرمان، گفت: «این بخش با یک اتاق در بیمارستان کرمان‌درمان آغاز به کار کرد و پس از راه‌اندازی بیمارستان افضلی‌پور به این بیمارستان منتقل شد».

دکتر زهرا فرهمندی‌نیا، متخصص کودکان و فوق‌تخصص خون و سرطان کودکان افزود: «بخش انکولوژی با ۱۲ تخت کار خود را شروع کرد اما به دلیل این‌که بیماری سرطان در کودکان درمان‌های طولانی‌مدت دارد و سرطان‌های خون حداقل سه‌ونیم سال درمانش طول می‌کشد و اگر بیماری عود کند ممکن است این دوره دو یا سه برابر بشود هر روز به تعداد این بیماران افزوده می‌شود».

وی با بیان این‌که خوشبختانه ۷۰ درصد کودکان سرطانی بهبودی کامل پیدا می‌کنند، خاطرنشان کرد: «ما در بخش ۱۲ نفره، گاه ۲۶ بیمار را بستری کردیم».

رئیس هیات مدیره خیریه «کمک» گفت: «موسسه محک که به صورت کامل پا گرفت تمام کودکان سرطانی ایران را تحت پوشش قرار داد و هزینه‌های درمانی آن‌ها را به صورت کامل به عهده گرفت و اگر این پشتوانه برای درمان بیماران وجود نداشت بیش از ۶۰ درصد بیماران هرگز برای درمان مراجعه نمی‌کردند زیرا هزینه‌های درمان آن‌قدر بالاست که یک مریض که باید سه‌سال‌ونیم تا چهار سال درمان بشود حتی اگر تمام زندگی‌اش را هم می‌فروخت نمی‌توانست هزینه‌ی درمان یک سال را بپردازد».

وی با اشاره به تاسیس موسسه خیریه کمک در کرمان برای حمایت از کودکان مبتلا به سرطان، افزود: «کلنگ ارتقاء بخش انکولوژی در بیمارستان افضلی‌پور در آینده نزدیک به زمین زده خواهد شد و امروز نیز بخش انکولوژی کودکان موسسه کمک در بیمارستان ارجمند کرمان افتتاح می‌شود».

پذیرش بیمار از ۱۵ فروردین در بخش انکولوژی

رئیس بیمارستان ارجمند کرمان در این آیین گفت: «بیماران انکولوژی اطفال، مظلوم‌ترین بیماران هستند زیرا هم کودک هستند و هم با بیماری سختی روبه‌رو شده‌اند که پروسه‌ی درمان آن‌ها بسیار طولانی و سخت است».

دکتر بهرام پورسیدی با اشاره به راه‌اندازی بخش انکولوژی در بیمارستان ارجمند، بیان کرد: «سعی کردیم شرایط خوبی را فراهم کنیم و خیلی سریع‌تر از آن‌چه فکر می‌کردیم این اتفاق افتاد و شاهد راه‌اندازی بخش انکولوژی هستیم و بیمارستان با تمام توان در خدمت بیماران این بخش خواهد بود».

وی ادامه داد: «بر اساس زمان‌بندی به محض این‌که مجوزها از وزات‌خانه بیاید، ۱۵ فروردین پذیرش اولین بیمار را انجام خواهیم داد».

امین‌الهی، مدیر امور شهرستان‌های موسسه محک نیز با بیان این‌که به شهرستان‌های زیادی سفر کردم، گفت: «امروز یکی از زیباترین بخش‌های انکولوژی را در زادگاه خود دیدم».

وی توضیح داد: «بنا به سیاستی که موسسه محک برای برون‌سپاری داشت به آقای دکتر عبدی پیشنهاد راه‌اندازی موسسه‌ی حمایت از کودکان مبتلا به سرطان در کرمان را مطرح کردم که مورد پذیرش قرار گرفت». امین‌الهی خاطرنشان کرد: «داوطلبان محک در بیمارستان افضلی‌پور مستقر بودند و کار خود را انجام می‌دادند اما کرمان نیاز به یک موسسه حمایتی داشت و دکتر عبدی این کار را انجام دادند».

کسانی می‌مانند که خیری بر جای می‌گذارند

سیدمحمدعلی گلاب‌زاده نویسنده و شاعر کرمانی نیز در این آیین بیان کرد: «زندگی مجموعه‌ای است از آن‌چه که همه در طول این سال‌ها دیده‌ایم، انسان روزی متولد می‌شود و روز دیگری از جهان می‌رود و در همین خاک آرام می‌گیرد اما در این میان عده‌ای می‌آیند و می‌روند و از گندم‌زار وجودشان مشتی کاه بر جای می‌ماند که به دست باد به هر سویی می‌رود و عده‌ی دیگری نیز می‌آیند و می‌مانند و نمی‌روند و آن‌ها کسانی هستند که اثر خیری از خود بر جای می‌گذارند».

وی افزود: «اگر درد خود را احساس کردی و شناختی زنده‌ای اما اگر درد دیگران را احساس کردی انسان هستی».

گلاب‌زاده خطاب به خیرین یادآور شد: «تصور نکنید آن‌چه پرداختید و سرمایه‌گذاری کردید هزینه‌ای بود که از دست رفته بلکه این سرمایه‌گذاری برای هر دو جهان خواهد بود».

سرطان فقط درد نیست هزینه هم هست

مظفر طاهری، عکاس‌باشی نیز با بیان این‌که حدود یک سال است که با سرطان درگیرم و خوشبختانه تا حدودی بهبود پیدا کردم، گفت: «به عنوان کسی که این مراحل را گذرانده، می‌گویم سرطان فقط درد نیست هزینه هم هست».

وی ادامه داد: «من هشت سال پایتخت‌نشین شدم و آن‌جا با وجود همه‌ی امکانات و تجهیزات می‌دیدم اگر پول نباشد هیچ‌چیز نیست».

طاهری افزود: «ممنون تمام کسانی هستیم که کمک می‌کنند، آن‌ها نمی‌توانند درد را آرام کنند اما هزینه‌ی درد خیلی مهم است».

حمایت خیرین گمنام از موسسه خیریه کمک

دکتر علیرضا عبدی، مدیرعامل موسسه خیریه «کمک» نیز با اشاره به وجود زیرساخت‌های درمانی در سایر استان‌ها و حمایت خیرین از بیماران، بیان کرد: «در مشهد موسسه‌ی خیریه ۱۲ هزار عضو جزء دارد که حتی بیماران کشورهای مجاور را مجانی رایوتراپی می‌کنند و اسکان و تغذیه می‌شوند».

وی با اشاره به همت خیرین کرمانی در راه‌اندازی بخش انکولوژی بیمارستان ارجمند، گفت: «ظرف پنج‌ماه پس از اعلام فراخوان موفق به افتتاح این بخش با کمک خیرین بزرگواری هستیم که حتی حاضر نیستند نامی از آن‌ها مطرح شود».

عبدی ادامه داد: «پس از فراخوان برای توسعه‌ی ساخت بیمارستان افضلی‌پور خانم مشیزی یک خانه‌باغ را هدیه کردند و دکتر بهرام پورسیدی نیز برای راه‌اندازی بخش انکولوژی در بیمارستان ارجمند نهایت همکاری را با موسسه داشتند».

وی خاطرنشان کرد: «در آینده‌ی نزدیک بزرگ‌ترین مرکز تحقیقاتی، آموزشی، تشخیصی و درمانی منطقه در کرمان راه‌اندازی خواهد شد».

خبر

در پی سرقت کابل مخابرات؛

تلفن روستای «پای‌سیب» ۵ ماه قطع است!

گروه جامعه ـ حدود پنج ماه است که کابل مخابرات روستای پای‌سیب در شهرستان کرمان به‌سرقت رفته و تلفن ساکنان این روستا قطع شده است؛ پیگیری‌های شورای روستا اما برای وصل تلفن به نتیجه نرسیده است. این روستا در فاصله‌ی ۶۰ کیلومتری شهر کرمان و در مسیر چترود به روستای سردر قرار گرفته‌اند و حدود ۱۶۰ نفر جمعیت و ۵۰ خط تلفن دارد.

علی‌اصغر احمدی، رئیس شورای روستای پای‌سیب و ده‌زرگر، دو روستایی که در دو طرف یک رودخانه واقع شده‌اند، با اعلام این خبر به «فردای‌کرمان» گفت: «در این مدت که کابل مخابرات به سرقت رفته است، پیگیری زیادی کردیم. به مخابرات استان مراجعه کردیم، ما را به مخابرات کنار استانداری کرمان فرستادند. آنجا هم مدام امروز و فردا می‌کنند و کاری انجام نمی‌شود».

او با بیان این‌که آخرین پیگیری‌ام امروز (یکشنبه ۲۷ بهمن‌ماه) بوده است، افزود: «به من گفتند که کابل نداریم!». وی درباره‌ی این‌که آیا امروز وعده‌ای برای وصل تلفن هم داده شد؟ گفت: «خیر. زمانی را مشخص نکردند و فقط گفتند هر زمان کابل رسید به روستای شما می‌آییم!».

او اظهار کرد: «روستای ما حدود ۱۶۰ نفر جمعیت و ۵۰ خط تلفن دارد که تلفن‌ها پنج ماه است قطع شده و مردم روستا با مشکل مواجه هستند».

احمدی از مسئولان استان خواست تا به این مشکل روستا رسیدگی کنند.

وی در پاسخ به این پرسش که به‌جز این، روستا با چه مشکلاتی مواجه است؟ توضیح داد: «جاده‌ی دسترسی به روستا مشکلاتی دارد و خاکی است و چندین سال است که پیگیری کرده‌ایم تا آسفالت شود و با وجود این‌که دو ماه پیش پیمانکار آن معلوم شد، هنوز اقدامی برای آن انجام نشده است».

رئیس شورای روستای پای‌سیب و ده‌زرگر افزود: «همچنین، تیرهای برق روستا چوبی هستند و هر لحظه امکان شکستگی و سقوط آن وجود دارد. حدود یک ماه پیش که برف شدیدی در روستا بارید، تیر چراغ‌برق آتش گرفت و داخل خانه‌ی مردم افتاد. خوشبختانه این حادثه خسارت زیادی نداشت ولی تیرهای برق این روستا بسیار خطرآفرین شده‌اند».

احمدی با بیان این‌که شغل اکثر مردم روستا کشاورزی و دامداری است، اظهار کرد: «مردم روستا به‌دلیل این‌که امکانات نداریم مهاجرت کرده‌اند و خیلی از آنها می‌گویند اگر روستا مدرسه داشت برمی‌گشتیم. در روستای ما یک مدرسه‌ی خیلی بزرگ وجود دارد ولی معلم ندارد. برای همین، کسانی که فرزندشان دانش‌آموز است، مجبورند در ایام مدرسه به کرمان یا چترود بروند و در تابستان مجدد به روستا برگردند».

وی البته از این‌که سال گذشته روستا گازکشی شد، از مسئولان قدردانی کرد و خواستار حل دیگر مشکلات روستا شد.